

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ทั้งโดยรวม และรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการประกันคุณภาพภายใน แตกต่างกันทั้ง โดยรวมและรายด้าน
2. สถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการประกันคุณภาพภายใน แตกต่างกันทั้ง โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินการวิจัย

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการพัฒนาาระบบสารสนเทศของสถานศึกษา เพื่อการบริหาร ของกรมสามัญศึกษา (2538 : 37 - 41) 5 ด้าน คือ

1. ด้านการจัดระบบสารสนเทศ
2. ด้านการนำเสนอผลงานสารสนเทศ
3. ด้านการพัฒนางานสารสนเทศ
4. ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน
5. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลด้วยเนื้อหาและคุณภาพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู ในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 2,594 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. 2550 : 2) จำแนกเป็น

2.1.1 ผู้บริหาร จำนวน 202 คน จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 46 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 156 คน

2.1.2 ครู จำนวน 2,392 คน จำแนกเป็น

- 1) ครูโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 1,092 คน
- 2) ครูโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 1,300 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 464 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดย เทียบจำนวนจากตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตาม

สถานภาพ จำแนกเป็น

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 133 คน จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 30 คน
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 103 คน

2.1.2 ครู จำนวน 331 คน จำแนกเป็น

- 1) ครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 151 คน
- 2) ครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 180 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 สถานภาพ จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครู

3.1.2 ขนาดสถานศึกษา จำแนกเป็น

- 1) สถานศึกษาขนาดใหญ่
- 2) สถานศึกษาขนาดเล็ก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ

ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษา (2538 : 37-41) 5 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมาย โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพื้นดิน เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ตามสถานภาพและขนาดโรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการหาความถี่และ คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) และ เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน ($\bar{x} = 4.00$) ด้านการพัฒนางานสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.93$) และ ด้านการจัดระบบสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.91$) ตามลำดับ

1.1 เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่า

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน ($\bar{x} = 4.28$) ด้านการจัดระบบสารสนเทศ ($\bar{x} = 4.21$) และ ด้านการพัฒนางานสารสนเทศ ($\bar{x} = 4.18$) ตามลำดับ

1.1.2 ครูมีความเห็นต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน ($\bar{x} = 3.89$) ด้านการพัฒนางานสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.82$) และ ด้านการจัดระบบสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.79$) ตามลำดับ

1.2 เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า

1.2.1 สถานศึกษาขนาดเล็กมีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดระบบสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ กำหนดบทบาทหน้าที่และการมอบหมายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร จัดบุคลากรรับผิดชอบงานสารสนเทศ และ จัดทำแผนปฏิบัติการสารสนเทศของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 3.98$) โรงเรียนจัดห้องสารสนเทศหรือมุมสารสนเทศที่เหมาะสมเป็นระเบียบและสะดวกต่อการใช้ ($\bar{x} = 3.76$) และ จัดงบประมาณเพื่อการดำเนินงานสารสนเทศของโรงเรียน ($\bar{x} = 3.75$) ตามลำดับ

1.2.2 สถานศึกษานาคนใหญ่มีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดระบบสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ กำหนดบทบาทหน้าที่และการมอบหมายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{x} = 4.62$) จัดบุคลากรรับผิดชอบงานสารสนเทศ ($\bar{x} = 4.57$) และ จัดทำแผนปฏิบัติการสารสนเทศของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.45$) ตามลำดับ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา และครุมีความเห็นต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาศลิสันธุ์ เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน โดยผู้บริหารมีความเห็นต่อระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่าครุ

3. สถานศึกษานาคนต่างกันมีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาศลิสันธุ์ เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน โดยสถานศึกษานาคนใหญ่มีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่าสถานศึกษานาคนเล็ก

4. ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครุ ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ จัดอบรมให้ความรู้กับครุ นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการ และ นิเทศติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีประเด็นน่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะสร้างความมั่นใจให้ทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเชื่อมั่นได้ว่า สถานศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม การบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นวิธีการที่จะทำให้สถานศึกษาได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในสังกัดดำเนินการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้มีความพร้อมสำหรับรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาจาก สมศ. ซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ทำให้ ผู้บริหารและครูมีความเห็นต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยวัฒน์ ตั้งพงษ์ (2547 : 89-91) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ทุกขนาดโดยภาพรวม ดำเนินการในระดับมาก สอดคล้องกับ ประวัติ สุทธิประภา (2543 : 87-88) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนำร่องสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า โรงเรียนนำร่องการประกันคุณภาพการศึกษา 10 โดยภาพรวมและรายด้าน 2 ด้าน มีการปฏิบัติในระดับมากคือ ด้านที่ 1 และด้านที่ 3 และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีระพงษ์ วงศ์พรหมเมฆ (2544 : 67-69) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า บุคลากรโดยรวม เห็นว่า มีระดับการดำเนินงานสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการจัดระบบสารสนเทศและด้านเนื้อหาและ

คุณภาพ อยู่ในระดับมาก และระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดจึงควรให้ความรู้แก่ผู้ดำเนินการด้านข้อมูลสารสนเทศในการจัดกระทำให้เป็นระบบเพื่อการนำไปใช้ต่อไปอย่างมีคุณภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของแต่ละด้านตามสถานภาพแล้ว พบว่า ด้านการนำเสนอผลงานสารสนเทศข้อ 3. สารสนเทศครอบคลุมและตรงกับวัตถุประสงค์ของการใช้งานของโรงเรียนครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะสารสนเทศบางอย่างที่จัดเก็บมานั้นอาจไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาเลย ทำให้ครูมองเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ 7. ใช้สถิติสนูปกรณ์ นำเสนอข้อมูล เช่น การใช้วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นเทป ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะโรงเรียนแต่ละแห่งอาจมีข้อจำกัดในการนำ สถิติสนูปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มา นำเสนอข้อมูลทั้งในเรื่องของความรู้ ความสามารถ และงบประมาณในการจัดหาма ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน ข้อ 2. นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ ครูอาจขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานระบบข้อมูลสารสนเทศเพราะไม่ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้มาโดยเฉพาะด้านเนื้อหาและคุณภาพ ข้อ 5. วิเคราะห์ลักษณะงานที่จะใช้กับระบบสารสนเทศ เช่น เพื่อการวางแผน การควบคุมงาน การประชาสัมพันธ์ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะในการปฏิบัติงานจริงในโรงเรียน อาจไม่ได้ ดำเนินงานตามกระบวนการที่วางไว้ซึ่งอาจจะปฏิบัติตามความเข้าใจของผู้บริหาร ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้ ข้อ 6. ให้ความสำคัญด้านการนำสารสนเทศไปใช้ในการวินิจฉัยปัญหา และการตัดสินใจสั่งการ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหารอาจ ไม่ได้นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการในปีการศึกษาที่ผ่านมาไปใช้ในการวางแผนพัฒนางานในปีต่อไปเลย อาจจะใช้หลักวิชาการอย่างอื่นมาชี้แทน ข้อ 10. ประเมินการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศอย่างต่อเนื่องทุกสิ้นปีการศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ โรงเรียนแต่ละแห่งอาจมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสิ้นปีการศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของแต่ละด้านตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ด้านการจัดระบบสารสนเทศ ข้อ 2. จัดบุคลากรรับผิดชอบงานสารสนเทศ และข้อ 3. กำหนดบทบาทหน้าที่และการมอบหมายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขนาดใหญ่มีบุคลากรเป็น

จำนวนมากสามารถที่จะออกคำสั่งมอบหมายงานให้กับบุคลากรได้อย่างทั่วถึง และครบตามจำนวนบุคลากร ด้านการนำเสนอผลงานสารสนเทศ ข้อ 4. ให้บริการและเผยแพร่สารสนเทศให้กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ข้อ 6. นำเสนอสารสนเทศไปใช้ในการวางแผน และ ข้อ 8. นำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อนำเสนอสารสนเทศ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมทั้งในเรื่องของงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนางานสารสนเทศ ข้อ 5. สร้างความตระหนักในคุณค่าของสารสนเทศให้กับบุคลากร ข้อ 7. ส่งเสริมบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการจัดทำและใช้สารสนเทศในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขนาดใหญ่มีงบประมาณที่จะจัดอบรมบุคลากร หรือพาบุคลากร ไปศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่องทำให้บุคลากรเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญ ด้านการนำไปใช้การบริหารจัดการและวางแผน ข้อ 1. ใช้สารสนเทศประกอบในการวางแผนการบริหารงานของโรงเรียน ข้อ 5. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อมูลเป็นสารสนเทศที่มีความหมายเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และ ข้อ 7. ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการบันทึก วิเคราะห์ รายงาน ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูที่รับผิดชอบมีความรู้ความเข้าใจ ประกอบกับการได้รับฝึกหัดในงานข้อมูลสารสนเทศอย่างเดียวยังทำให้มีเวลาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเห็นผลอย่างชัดเจน ด้านเนื้อหาและคุณภาพ ข้อ 2. รวบรวม วิเคราะห์ และจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต้องใช้ในโรงเรียน เช่น ผลการเรียนตามรายวิชา/ระดับชั้นต่าง ๆ และ ข้อ 8. ติดตาม ตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูที่รับผิดชอบมีเวลาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่ และได้รับคำสั่งมอบหมายงานนี้โดยเฉพาะ ทำให้สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากผลการวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่มีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะความพร้อมในเรื่องของปัจจัยในการบริหาร เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งภาระงานที่รับผิดชอบน้อย ทำให้สามารถบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประวัติ สุทธิประภา (2543 : 87-88) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนนาร่อง สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กทั้งโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

2. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความเห็นต่อระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ผู้บริหารสถานศึกษานั้นมองการบริหารระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเชิงนโยบายของหน่วยงาน ดันสังกัด ที่ต้องการพัฒนาการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถดูได้จากตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมา ส่วนครูนั้นจะมองการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการลงมือปฏิบัติ การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามสภาพปัญหาที่แท้จริง ที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการดำเนินการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาไม่ได้ลงมาดูตรง จจุดนี้ ซึ่งจากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความเห็นต่อระดับการ บริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าครู ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิระพันธ์ มาทมูล (2546 : 114-115) ศึกษาการจัดระบบสารสนเทศด้านการบริหารใน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมี ความคิดเห็นต่อการนำเสนอผลงานสารสนเทศด้านการนำไปใช้ในการบริหารการจัดการ และ การวางแผน และด้านเนื้อหา และคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สถานศึกษาขนาดต่างกันมีระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน

โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า บริบทของสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดเล็กนั้นมีความแตกต่างกัน เช่น จำนวนบุคลากร งบประมาณในการดำเนินงาน รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาขนาดใหญ่จะมีความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีความเห็นต่อระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ประวัติ สุทธิประภา (2543 : 87-88) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนำร่องสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการปฏิบัติงานสารสนเทศทั้งโดยภาพรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติมากกว่า โรงเรียนขนาดเล็กทั้ง โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อัญชิษฐา ทาตะภิรมย์ (2545 : 98) ศึกษาการปฏิบัติงานการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษาของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันปฏิบัติงานการจัดระบบสารสนเทศด้านการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยวัฒน์ ตั้งพงษ์ (2547 : 89-91) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า สภาพการดำเนินงานการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพเป็นรายมาตรฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานข้อที่มีความถี่มากที่สุด คือ จัดอบรมให้ความรู้กับครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่จะปฏิบัติงานระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพได้นั้นครูต้องมีความรู้ และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่จะทำให้ชัดเจนก่อน ถ้าครูไม่มีความรู้หรือเกิดความเข้าใจในงานที่จะทำอย่างชัดเจนย่อมส่งผลให้งานที่ทำอาจไม่มีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้เอง ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่จึงเสนอแนะให้มีการจัดอบรมให้ความรู้กับครู สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชิษฐา

ทาศะภิรมย์ (2545 : 98) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน ประถมศึกษาของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สงขลา พบว่า ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานการจัดระบบสารสนเทศควรมีการอบรมให้ความรู้ แก่บุคลากรที่รับผิดชอบงานสารสนเทศ ส่วนข้อที่มีความถี่รองลงมาคือ นำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารจัดการ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จะช่วยลดภาระงาน ของครูในการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานให้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ขุมเงิน (2547 : 102-103) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการระบบ สารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอพนมไพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต2 ผลการวิจัย พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการระบบ สารสนเทศ ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูมีความเห็นว่าข้อมูลสารสนเทศที่เก็บรวบรวมมา นั้นยังไม่ครอบคลุมและตรงกับวัตถุประสงค์ของการทำงาน ของโรงเรียน ดังนั้นสิ่งที่ควรเก็บ รวบรวมข้อมูลควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันว่าจะเก็บรวบรวมข้อมูลอะไรบ้างแล้วจะ นำมาใช้ประโยชน์อะไร

1.2 จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูมีความเห็นว่า การใช้ไอศตัทศนูปกรณณ์ นำเสนอ ข้อมูล เช่น การใช้วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นเทป และ การนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหาร สถานศึกษาควรจัดอบรมให้ความรู้กับครูในการใช้ไอศตัทศนูปกรณณ์ นำเสนอข้อมูล และควร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานมาให้ครบและมีความพร้อมในการใช้งาน

1.3 จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูมีความเห็นว่า การวิเคราะห์ลักษณะงานที่จะใช้ กับระบบสารสนเทศ เช่น เพื่อการวางแผน การควบคุมงาน การประชาสัมพันธ์ และการให้ ความสำคัญค้ำานการนำสารสนเทศไปใช้ในการวินิจฉัยปัญหา และการตัดสินใจสั่งการอยู่ใน ระดับปานกลาง ดังนั้นเพื่อเป็นการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพผู้บริหารควรให้ ความสำคัญในการนำข้อมูลดังกล่าวมาวางแผนในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

1.4 จากผลการวิจัยที่ พบว่า ครูมีความเห็นว่า การประเมินการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศอย่างต่อเนื่องทุกสิ้นปีการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารควรนิเทศกำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศเป็นประจำทุกปีเมื่อสิ้นปีการศึกษา และรายงานผลการดำเนินงานให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบ

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุดหลายเรื่อง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก ควรนำคณะครู ไปศึกษาดูงานเพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาปรับปรุงพัฒนางานใน โรงเรียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.6 จากผลการวิจัย พบว่า สถานศึกษาขนาดเล็ก มีระดับการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่ำกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร ให้ความสำคัญ และเน้นความช่วยเหลือให้กับ โรงเรียนขนาดเล็กเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีคุณภาพเหมือน โรงเรียนขนาดใหญ่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยการพัฒนาการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

2.2 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ ของสถานศึกษาขนาดใหญ่ เพื่อจะได้ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กนำไปพัฒนาการบริหารจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศให้มีคุณภาพสูงขึ้น